

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ing. T. W.**, zast. JUDr. Janem Walterem, advokátem, se sídlem Volyňských Čechů 837, Žatec, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2019, č. j. MPSV-2019/128621-331/1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 5. 2021, č. j. 25 A 144/2019 - 43,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se v r a c í** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 13. 5. 2021, č. j. 25 A 144/2019 - 43, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2019, č. j. MPSV-2019/128621-331/1, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 10. 6. 2019, č. j. 4376/1.30/19-2. Tímto rozhodnutím bylo žalobci k jeho žádosti o informace sděleno, že Státní úřad inspekce práce informací (písemností, kterou Oblastní inspektorát pro Ústecký a Liberecký kraj vyrozumíval JUDr. Jana Waltera o vyřízení jeho stížnosti ze dne 2. 7. 2018) nedisponuje, ani není povinen jí disponovat.

[2] Tento rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 3. 6. 2021, č. j. 4 As 167/2021 - 10, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. Zároveň stěžovatele poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Soud stěžovatele také poučil, že řízení nezastaví, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mu mohla vzniknout újma, a ve stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit.

[3] Z údajů na doručence je zřejmé, že uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo zástupci stěžovatele doručeno do datové schránky dne 7. 6. 2021. Lhůta 15 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak uplynula v úterý dne 22. 6. 2021. Stěžovatel však soudní poplatek zaplatil až dne 23. 6. 2021.

[4] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti (poplatek činí za každého stěžovatele 5.000 Kč). Podle § 9 odst. 1 téhož zákona, *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.* Podle § 47 písm. c) s. ř. s. *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*

[5] Jak již bylo uvedeno výše, zákon o soudních poplatcích v § 9 odst. 1 stanoví, že k zaplacení soudního poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Lhůta pro jeho zaplacení je tedy podle aktuální právní úpravy propadná. Judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila, že soudní poplatek je zaplacen v den, kdy je částka soudního poplatku skutečně připsána na účet soudu, je-li poplatek placen bezhotovostním převodem či poštovní poukázkou. Naopak je nerozhodné, kdy byl zadán platební příkaz (k tomu srov. např. rozsudek ze dne 28. 3. 2018, č. j. 8 Afs 37/2018 - 51). Tento výklad zastává též Ústavní soud (srov. např. nález ze dne 30. 3. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 9/20). Výjimku představuje placení soudního poplatku v kolkových známkách; v těchto případech Ústavní soud v nálezu ze dne 21. 5. 2019, sp. zn. I. ÚS 2535/18, dovodil, že „*pro zachování lhůty (k zaplacení soudního poplatku, pozn. Nejvyššího správního soudu) postačí předat kolkové známky k poštovní přepravě.*“

[6] V nyní posuzované věci tedy bylo nezbytné, aby byl soudní poplatek, k jehož zaplacení byl stěžovatel vyzván, připsán na účet Nejvyššího správního soudu nejpozději dne 22. 6. 2021, případně aby nejpozději dne 22. 6. 2021 předal stěžovatel kolkové známky k poštovní přepravě.

[7] Vzhledem k tomu, že stěžovatel zaplatil soudní poplatek až dne 23. 6. 2021 (tento den byla podle informace od kanceláře hlavní účetní částka odpovídající soudnímu poplatku připsána na účet soudu), tedy po uplynutí lhůty stanovené v usnesení, kterým byl k jeho zaplacení vyzván, nebylo možné k zaplacení soudního poplatku přihlídnout. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

[8] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

[9] Skutečnost, že k zaplacení soudního poplatku po uplynutí soudem stanovené lhůty již soud nemůže přihlídnout, ve svém důsledku zároveň způsobuje, že uplynutí této lhůty má za následek zánik poplatkové povinnosti účastníka řízení. Jinými slovy, není-li již stěžovatel oprávněn zaplatit soudní poplatek po uplynutí lhůty stanovené soudem ve výzvě k jeho úhradě, nelze dovozovat, že k tomu měl být stále povinen. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatel dne 23. 6. 2021 splnil již neexistující poplatkovou povinnost. Za těchto okolností tedy bylo nezbytné vrátit mu zaplacený soudní poplatek podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích v plné výši (srov. usnesení Nejvyššího

pokračování

správního soudu ze dne 29. 11. 2018, č. j. 4 Afs 329/2018 - 16; či ze dne 10. 10. 2019, č. j. 5 Afs 263/2019 - 19).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. listopadu 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu